

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Zansir Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Zansir Alexandru XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 02.03.2018 – 26.06.2019

instanța de apel: 19.07.2019 – 02.10.2019

instanța de recurs: 09.01.2020 – 21.10.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26 iunie 2019, Zansir Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 332 alin. (1) Cod penal.

În baza art. 60 Cod penal, a fost încetat procesul penal în privința lui Zansir Alexandru, din motiv că a intervenit termenul prescripției tragerii la răspundere penală.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Zansir Alexandru în beneficiul statului a sumei de 3 717,75 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Zansir Alexandru, activând în funcția de șef al Secției psihiatrie bărbați nr. 4 XXXXX, fiind astfel persoană publică, în perioada 02 iunie 2016 – 11 iunie 2016, din interes material, exprimat prin acceptarea și primirea, la data de 01 iunie 2016 de la pacientul Cristea Valeriu, a mijloacelor bănești în sumă de 400 lei, pentru permisiunea de a pleca din spital și a se deplasa la domiciliul din s. XXXXX, XXXXX, a scris, în calitate de medic curant, în fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 583, care este document oficial, potrivit căruia Cristea Valeriu a fost internat la data de 24 mai 2016 cu diagnosticul „XXXXX”, date vădit false

privind consultarea și acordarea asistenței medicale pentru zilele de 02, 03 și 07 iunie 2016, deși începând cu data de 01 iunie 2016, acesta a părăsit spitalul și s-a aflat în s. XXXXX, XXXXX, iar la data de 11 iunie 2016, ziua în care Cristea Valeriu a comis infracțiunea de violență în familie care a provocat decesul fiului minor Cristea Valerian, a făcut mențiuni despre externarea pacientului din spital.

Acțiunile lui Zansir Alexandru, au fost încadrate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, *înscrisura de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material.*

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie confiscat în contul statului, conform prevederilor art. 106 alin. (1), (2) lit. b) Cod penal, de la Zansir Alexandru, contravaloarea sumei de 400 lei, ca bani rezultați din infracțiune.

3.1. În motivarea apelului a indicat, că potrivit actului de învinuire, Zansir Alexandru a acceptat și a primit mijloace bănești în sumă de 400 lei, de la pacientul Cristea Valeriu. Contravaloarea bunului rezultat din infracțiune urmează a fi confiscată în conformitate cu art. 106 alin. (1), (2) lit. b) Cod penal.

4. Inculpatul Zansir Alexandru, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

4.1. În motivarea apelului, inculpatul a menționat că:

- nu a comis infracțiunea incriminată, fapt ce se confirmă prin probele video deținute de inculpat din data de 01 iunie 2016, dar care nu au fost examinate în prima instanță;

- lipsa însemnărilor, descrierii stărilor psihice ale pacienților în fișele medicale în ziua de 01 iunie 2016, precum și lipsa semnăturilor în careva documente medicale, confirmă faptul că în acea zi a lipsit de la locul de muncă;

- declarațiile martorului Guzun Ilie potrivit cărora nu l-a văzut pe inculpat la serviciu, pot fi confirmate și de către alți colaboratori, iar ziua de 01 iunie 2016, a fost declarată zi de odihnă de către administrația XXXXX;

- lipsa orelor de muncă în tabelele medicilor și a surorilor pentru proceduri din 01 iunie 2016, la fel atestă lipsa sa de la locul de muncă.

- nevinovăția sa se probează și prin declarațiile martorului Cristea Valeriu, care la ședința de judecată a negat faptul că a înmânat sume bănești medicului curant, faptul că a negat declarațiile făcute anterior la Penitenciarul or. Bălți, pacientul nu cunoaște medicul curant, precum și faptul că cumnatul XXXXX nu a vizitat medicul la data de 01 iunie 2016;

- înscrierea în fișa medicală a pacientului Cristea Valeriu s-a făcut fără careva interes material sau personal și doar în scopul formării corecte al documentului medical;

- contactul telefonic al medicului curant către pacient din data de 02 iunie 2016, confirmă faptul că pacientul nu a fost eliberat de către medic, or, apelul a fost efectuat în scopul muștrării pacientului care a evadat prin înșelarea personalului și reînțoarcerea de urgență în spital.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpat, admis apelul declarat de către procuror, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă confiscarea de la Zansir Alexandru în beneficiul statului, contravaloarea mijloacelor bănești în sumă de 400 (patru sute) lei.

În rest, dispozițiile sentinței, au fost menținute.

5.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a reținut că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, reținând în sarcina inculpatului Zansir Alexandru încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, fals în acte publice, adică *înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material.*

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, vina inculpatului Zansir Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate, și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate de către inculpat, instanța de apel a precizat că acestea nu-și găsesc confirmarea în starea de fapt a cauzei penale, or, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează în totalitate vinovăția inculpatului Zansir Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Zansir Alexandru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, apreciind critic argumentele inculpatului prin care a negat comiterea infracțiunii incriminate și că de fapt nu a primit careva mijloace financiare de la Cristea Valeriu pentru a-l externa înainte de termenul indicat, or, acuzarea a administrat și prezentat un ansamblu de probe pertinente și concludente, care combat versiunea apărării, și anume declarațiile martorilor Cristea Valeriu, XXXXX, care coroborează cu materialele scrise de la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a subliniat că, inculpatul Zansir Alexandru a fost în imposibilitate să explice careva aspecte esențiale, cum ar fi modalitatea

evadării și nedenunțarea acestui fapt la organele de poliție, chiar dacă acesta a indicat, că somarea organelor de poliție în caz de evadare este obligatorie și astfel de cazuri de evadare se înregistrează în registrul de evidență, în contextul în care inculpatul Zansir Alexandru a comunicat că astfel de cazuri se înregistrează într-un registru special, fiind comunicate șefului Spitalului și discutate la volante, fapt care nu a avut loc, or, inacțiunile inculpatului denotă existența unui motiv, și anume, de a ascunde lipsa pacientului din spital, deoarece inculpatul Zansir Alexandru, a fost persoana care i-a permis lui Cristea Valeriu să părăsească spitalul benevol, fără a exista de fapt o evadare propriu zisă, acțiuni care conform declarațiilor martorilor acuzării relatate în ședința de judecată, au fost condiționate de interesul material al acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a evidențiat că declarațiile martorului Guzun Ilie exclud poziția apărării precum că s-au semnalat cazuri de evadare și anterior, și faptul că pacienții ar avea acces liber să iasă în afara teritoriului spitalului.

Argumentele inculpatului Zansir Alexandru precum că nu a primit careva mijloace materiale de la Cristea Valeriu cu scopul de a-i permite să părăsească spitalul, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece potrivit declarațiilor martorului XXXXX, se atestă că Cristea Valeriu a transmis suma de 400-500 lei inculpatului la spital, iar peste o oră acesta a venit cu bicicleta la terenul pe care îl prelucra și a comunicat că banii care i-a transmis 400-500 lei, au fost transmiși medicului pentru a-i permite să plece acasă.

Instanța de apel a reținut că potrivit fișei medicale nr. 543, care a fost recunoscută și anexată la cauza penală, în calitate de corp delict, s-a demonstrat faptul că de către inculpatul Zansir Alexandru, a fost săvârșit un fals în acte publice, iar în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut că datele privind consultarea și acordarea asistenței medicale pacientului Cristea Valeriu, introduse în fișa medicală au fost efectuate ulterior datei când acesta a părăsit spitalul, conducându-se la descrierea stării pacientului din 02, 03, 07 și 11 iunie 2016, după starea care o avea la 31 mai 2016.

Instanța de apel a conchis, că simpla negare a inculpatului în sensul că faptele nu corespund adevărului nu este suficientă, deoarece nu a prezentat probe ori nu a invocat împrejurări credibile pentru a răsturna probele prezente la materialele cauzei penale, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Zansir Alexandru, nu echivalează cu achitarea acestuia în contextul în care există probe pertinente și concludente care în ansamblul lor, din punct de vedere al coroborării, dovedesc vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentele acuzării, instanța de apel a indicat că la trecerea forțată a corpurilor delictive în proprietatea statului, instanța de judecată urmează să verifice această situație prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene, și anume dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege, dacă urmărește un scop legitim, este

necesară într-o societate democratică și dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Zansir Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, adică falsul în acte publice, după semnele înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material, iar inculpatul Zansir Alexandru a acceptat și a primit mijloace bănești în sumă de 400 lei, de la pacientul Cristea Valeriu.

Prin urmare, în temeiul art. 106 Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus confiscarea de la inculpatul Zansir Alexandru în beneficiul statului, contravaloarea mijloacelor bănești în sumă de 400 lei, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune.

6. Inculpatul Zansir Alexandru, fără a indica un temei concret pentru declararea recursului din cele conținute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

6.1. În argumentarea recursului a menționat că:

- la volanta din 02 iunie 2016, a aflat despre faptul că Cristea Valeriu a părăsit spitalul, din care motiv l-a telefonat pe acesta și i-a comunicat ca să revină în spital, la care Cristea Valeriu, a răspuns că revine peste două zile după ce termină lucrările gospodărești;

- la data de 01 iunie 2016, în ziua când a plecat pacientul Cristea Valeriu din secție, nu era în serviciu, deoarece a fost declarată zi de odihnă, fiind ziua internațională a copilului, iar lipsa orelor de muncă din tabelul de muncă confirmă acest fapt;

- probele video confirmă prezența sa la manifestarea organizată cu prilejul zilei internaționale a copilului împreună cu familia, în piața Vasile Lupu Orhei, precum și faptul că a lipsit de la serviciu la data de 01 iunie 2016, din care motiv a înaintat un demers instanței de judecată privind anexarea la dosar a acestor probe, însă acesta a fost respins;

- declarațiile martorului Guzun Ilie, potrivit cărora nu i s-a comunicat despre plecarea pacientului Cristea Valeriu din secție, greșit au fost apreciate de către instanța de judecată, deoarece martorul Guzun Ilie s-a prezentat la serviciu la data de 01 iunie 2016, ora 08:00, unde s-a aflat timp de două ore, iar ulterior a înțeles că este zi de odihnă;

- atât instanța de fond, precum și instanța de apel, nu au stabilit motivul înscrierii datelor în fișa de boală a bolnavului Cristea Valeriu, deoarece a explicat instanței de judecată, că a completat fișa medicală în privința bolnavului Cristea Valeriu pentru a nu prejudicia instituția medicală, din motiv că pacientul până la plecare, s-a aflat la tratament intensiv și alimentar, inclusiv

cu cazare timp de 8 zile, cauzând instituției cheltuieli financiare, or în cazul anulării fișei medicale mai devreme de 16 zile (caz tratat), instituția ar fi suportat cheltuieli care se reflectă și asupra salarizării personalului medical;

- prin însemnările efectuate în fișa medicală, nu a urmărit scopul de profit material, acesta fiind un scop de serviciu și formării corecte a documentației medicale, precum și de a nu prejudicia instituția medicală;

- nu pot fi reținute declarațiile martorului XXXXX, potrivit cărora i-a dat lui Cristea Valeriu 400-500 lei, iar ulterior ultimul i-a comunicat că banii au fost transmiși medicului pentru eliberarea sa, deoarece în cadrul ședinței de judecată, Cristea Valeriu a declarat că nu își amintește ce a făcut cu banii luați de la XXXXX, din motiv că se simțea rău în acel moment;

- potrivit probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că învinuirea este bazată doar pe declarațiile martorului XXXXX, care a declarat că nu cunoaște medicul curant, iar în ziua de 01 iunie 2016, nu a văzut medicul în cadrul secției;

- Cristea Valeriu a declarat în cadrul ședinței de judecată că nu a transmis careva sume de bani medicului curant, precum și faptul că nu cunoaște despre ceea ce a relatat martorul XXXXX;

- nu pot fi luate în considerație declarațiile martorului XXXXX potrivit cărora Zansir Alexandru a primit bani de la Cristea Valeriu, deoarece acestea nu se bazează pe careva probe concrete, fiind doar presupuneri;

- pentru înscrierile efectuate în fișa medicală a pacientului Cristea Valeriu, a fost tras la răspundere disciplinară de către administrația XXXXX.

7. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procuror, prin care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, întrucât motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar dezacordul în privința aprecierii probelor, nu poate fi temei pentru reexaminarea cauzei, or, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, motivându-și soluția și pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect

legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către recurent nu a fost indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, reieșind din esența argumentelor expuse de către inculpatul-recurent, care susține nevinovăția sa, solicitând achitarea din motiv că nu a avut intenția de a comite infracțiunea incriminată, astfel în speță lipsește latura subiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal conchide că această poziție se circumscrie temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Având în vedere examinarea recursului prin prisma temeiului de casare menționat, Colegiul penal amintește, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, potrivit sentinței primei instanțe, Zansir Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 332 alin. (1) Cod penal - *înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material*, soluție care a fost menținută în această parte și de către instanța de apel.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către inculpat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat, dând apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de fals în acte publice.

Cu referire la argumentele inculpatului prin care se invocă lipsa intenției de a comite infracțiunea incriminată, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate constatările instanței de apel cu referire la faptul că intenția de a comite falsul în fișa medicală nr. 543, rezultă din însuși depozițiile inculpatului, care a recunoscut că, datele privind consultarea și acordarea asistenței medicale pacientului Cristea Valeriu, au fost introduse în fișa medicală ulterior datei când acesta a părăsit spitalul, conducându-se la descrierea stării pacientului din 02, 03, 07 și 11 iunie 2016, după starea care o avea la 31 mai 2016.

Mai mult, Colegiul penal atestă că inculpatul pe parcursul judecării cauzei a fost în imposibilitate să explice careva aspecte esențiale, cum ar fi modalitatea evadării și nedenunțarea acestui fapt la organele de poliție, care este obligatorie, evadarea pacientului din spital urmând a fi înregistrată în registrul de evidență, fapt care nu a avut loc, or, inacțiunile inculpatului denotă existența intenției de a ascunde lipsa pacientului din spital, deoarece inculpatul Zansir Alexandru, a fost persoana care i-a permis lui Cristea Valeriu să părăsească spitalul contra sumei de 400 lei, fără a exista de fapt o evadare propriu zisă, fapt constatat de către instanța de apel din declarațiile martorului XXXXX.

În același context, Colegiul penal consideră necesar de a menționa, că potrivit prevederilor art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în modul propus de către recurent, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În concluzie Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419

Cod de procedură penală, iar temeiul prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului.

Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Zansir Alexandru XXXXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 noiembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Guzun Ion